

Un acròbata a Las Vegas

Grzegorz Roś, d'origen polonès, té 29 anys i treballa com a acròbata a Las Vegas. “Amb la meva professió entretinc la gent i diverteixo Déu”, diu. Grzegorz és cooperador de l'Opus Dei.

17/02/2010

En què consisteix la teva feina?

Sóc un dels 85 acròbates que participen en un espectacle titulat “Le Rêve” (el son), dirigit per Franco Dragone. És una peça excepcional,

que es pot veure només a Las Vegas. Al voltant d'una piscina, combinem diverses disciplines de l'esport i de l'art, amb una escenografia de nivell tècnic molt elevat. Molts dels companys són acròbates de fama mundial, medallistes de competicions internacionals, gimnastes, actors, ballarins i músics.

Com vas descobrir el teu talent?

Ja des de nen practicava l'acrobàcia, un esport molt popular a la meua ciutat, Zlotoryja (Polònia). Les meves entrenadores em van suggerir que emprengués la carrera professional i amb un amic, Tomasz Wilkosz, vaig crear un duo acrobàtic. Quan ens vam assabentar dels plans d'una nova producció a l'altre costat de l'Atlàntic, vam anar a París per al càsting i ens van acceptar.

Com és la teua vida a Las Vegas?

Las Vegas és una ciutat que viu intensament. Aquí ve gent d'arreu del món, de moltes cultures, religions i conviccions, i el cristianisme és – entre els col·legues– una més. Sincerament, en aquest ambient és fàcil oblidar les idees que guien la teva vida.

A primera vista, podria semblar que en aquesta “ciutat de l'oci”, posada en mig del desert, és el lloc menys adequat per tractar Déu i trobar la pau de l'ànima. I no obstant això, no. Aquí he après a aprofundir la meua amistat amb Ell en la vida quotidiana –que en el meu cas sol transcórrer en un trapezi o volant pels aires–, al costat de col·legues d'idees tan diverses, etcètera.

En què consisteix la feina d'un acròbata?

Fer bé les cabrioles, portar el ritme, combinar la teua acrobàcia amb les dels altres, i fer-ho tots els dies... no

és fàcil. De vegades cal aguantar fins al dolor físic. Però penso que amb la meva feina estic servint la gent, fent-la descansar, i divertint Déu. Per això procuro sortir a l'escenari i donar tot el que porto dins.

Com vas conèixer l'Obra?

Abans de viatjar a Estats Units, em van regalar tres llibres de sant Josepmaria Escrivà: Camí, Solc i Forja. Vaig demanar més informació i vaig contactar amb un membre de l'Opus Dei a Las Vegas. Al cap de poc temps, vaig començar a assistir a mitjans de formació cristiana. Des de llavors, entre els assajos i l'espectacle, faig diàriament una estona d'oració.

La meva feina requereix una repetició gairebé rutinària dels mateixos exercicis. Això suposa molt esforç físic, molta concentració i precisió. En aquest sentit, l'esperit de l'Opus Dei m'ajuda a fer bé la feina,

perquè sé que Déu és l'espectador principal.

Què esperes de Las Vegas?

Bé, en aquesta ciutat l'Obra encara està creixent, som pocs, però la necessitat de ser més és tan evident que ens omple d'il·lusió. Coopero amb l'Opus Dei amb l'oració i amb el meu apostolat. Acostar els altres a Déu és com l'art acrobàtic: no tot depèn del que t'esforcis i de les teves capacitats humanes, encara que aquests ingredients són fonamentals. Jo sol no puc fer gaire; amb els altres i amb Déu, sí.